

24-06-2024

† Δευτέρα τοῦ Ἅγίου Πνεύματος.
† Τὸ Γενέσιον τοῦ πμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου....

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἔκφωνησις
‘Οπ πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
‘Ηχος πλ. δ’.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.

Σπίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.

Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύ-
κλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.

Σπίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.

Ἀπολυτίκιον

‘Ηχος πλ. δ'

Εὐλογητὸς εῖ, Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς
ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ
Πνεῦμα τὸ ἄγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν
οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάν-
θρωπε, δόξα σοι.

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου

‘Ηχος δ'

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, τῆς πα-
ρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημῆσαι
σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ
τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τε-
κούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λέλυ-
νται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεν-
νήσει, καὶ σάρκωσις Γίοῦ τοῦ
Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Καὶ νῦν..

Ἀπολυτίκιον

‘Ηχος πλ. δ'

Εὐλογητὸς εῖ, Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς
ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ
Πνεῦμα τὸ ἄγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν
οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάν-
θρωπε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις

‘Οτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν, Κάθισμα

‘Ηχος δ'

Καπεπλάγη Ἰωσῆφ

Νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν, τοῦ Ζα-
χαρίου ὁ βλαστός, καὶ εὐφραίνει
νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν,
τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ
Προφητῶν ἡ κρηπίς· ὅθεν τοῦ Χρι-
στοῦ ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς
ἀφευδής, τῆς παρουσίας
αὐτοῦ· Πνευματικοῖς οὖν ἀσμασι,
συμφώνως τῷ Βαπτιστῇ ἐκβοήσω-
μεν· Προφῆτα Κήρυξ, τῆς ἀληθείας,
πρέσβευτε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῆς ἑορτῆς. ‘Ηχος δ'

Καπεπλάγη Ἰωσῆφ

Τὴν μεθέορτον πιστοί, καὶ τε-
λευταίαν ἑορτήν, ἥν ἑορτάσωμεν
φαιδρῶς, αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή,

ἐπαγγελίας συμπλήρωσις, καὶ προθεσμίας, ἐν ταύτῃ γάρ τὸ πῦρ, τοῦ Παρακλήτου εὐθύς, κατέβη ἐπὶ γῆς, ὡσπερ ἐν εἴδει γλωσσῶν, καὶ Μαθητὰς ἐφώτισε, καὶ τούτους οὐρανομύστας ἀνέδειξε. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τόν κόσμον, ἐφώτισε.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, Κάθισμα
Ὕχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἡ ἀπαρχή, παραδόξως ἐτέχθης ὡς ἀληθῶς, Ἰωάννη πανεύφημε, τῶν Προφητῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ὑπάρχων ἐκραύγαζε· Μετανοεῖτε, ἥγγικεν, οὐρανῶν τὸ Βασίλειον· ὅθεν ἐτοιμάσας, τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τῆς χάριτος Πρόδρομος, ἀνεδείχθης τοῖς πέρασι, Βαπτιστὰ καὶ Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὕχος πλ. δ'. Τῆς ἑορτῆς

Ὕχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Ἡ τοῦ Πνεύματος πηγή, ἐπιδημοῦσα τοῖς ἐν γῇ, εἰς πυρφόρους ποταμούς, μεριζομένη νοητῶς, τοὺς Ἀποστόλους ἐδρόσιζε φωταγωγοῦσα, καὶ γέγονεν αὐτοῖς, νέφος δροσῶδες τὸ πῦρ, φωτίζουσα αὐτούς, καὶ ὑετίζουσα φλόξ, δι' ᾧ ήμεῖς ἐλάβομεν τὴν χάριν, διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τόν κόσμον ἐφώτισε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα

Ὕχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μασπικῶς

Ἄγαλλιάσθω ὁ πατήρ, μήτηρ εὐφραίνου, ὅτι Προφήτην ἐπὶ γῆς, ἔτεκες σήμερον, τὸν θεόκλητον Πρόδρομον ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στεῖρα βρέφος θηλάζει τὸν Βαπτιστήν, καὶ χαίρει ὁ Ζαχαρίας τῷ τοκετῷ, λέγων· Γλῶσσά μου λέλυται, τῇ σῇ προόδῳ ἐν γῇ, Λύχνε τοῦ μεγάλου φωτός. Ὅντως θαῦμα παράδοξον!

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὕχος πλ. δ'. Τῆς ἑορτῆς

Κάθισμα. Ὕχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μασπικῶς

Μετὰ τὴν Ἔγερσιν Χριστέ, τὴν ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τὴν πρὸς ὅψιν οὐρανοῦ, θείαν Ἀνάληψιν, τοῖς θεόπταις τὴν δόξαν σου κατέπεμψας οἰκτίρμον· Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινίσας τοῖς Μαθηταῖς· ὅθεν, ὡσπερ κιθάρα μουσουργική, πᾶσιν ἐτρανολόγησαν, τῷ θείῳ πλήκτρῳ μυστικῶς, Σωτερ, τὰ ἀπηχήματα, καὶ τὴν οἰκονομίαν σου.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου.

Ἀντίφωνον Α'!

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἄγιώ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ιεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιώ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ὁ εῖθρα, ἀρδεύοντα, ἀπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωγονίαν.

Προκείμενον Ἡχος δ'

Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Υψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.**(Δις)**

Σπίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Υψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

**Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
“Ἡχος β’”**

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχος: **Ἄ**ινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

὾τι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Κοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ὃν δικαιωθῆσε ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ἴδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὸν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιούνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

὾τι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ὃν ὀλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον' καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιῶν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ...

Ὕχος β'

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἔξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἔξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ὕχος β'

Σπίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Σπιχηρὸν Ὕχος β'

Ο ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀγιασθείς, καὶ τῆς προφητείας δεξάμενος τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ στείρας γεγέννηται, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν κηρύττων τρανῶς· Μετανοεῖτε· ἥγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.**(μ)**

Ἐλέει καὶ οἰκτηριαῖς...

**Οἱ Κανόνες
ῳδὴ α'**

Ὕχος βαρὺς. Ὁ Εἰρμὸς

Πόντω ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἄρμασιν, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, ἀσωμεν αὐτῷ, δτι δεδόξασται. **(Δίς)**

Σπίχ. **Δόξα σοι,** ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐργῳ, ὡς πάλαι τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα ἔξαποστείλας Χριστέ, ἔλαμψας τῷ κόσμῳ φῶς, φιλάνθρωπε.

Σπίχ. **Δόξα σοι,** ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νόμῳ τὸ πάλαι προκηρυχθὲν καὶ Προφήταις, ἐπληρώθη, τοῦ θείου Πνεύματος σήμερον, πᾶσι γὰρ πιστοῖς χάρις ἐκκέχυται.

Ἐπερος Κανὼν ιαμβικὸς

ῳδὴ α' Ὕχος δ'

‘Ο Εἰρμὸς

Θείω καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ. Ἐρόητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον Ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὅμματος νόου, Όρᾳ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος Γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν. **(Δίς)**

Σπίχ. **Δόξα σοι,** ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐφη τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον στόμα. Νοσφισμὸς ὑμῖν οὐ γενήσεται φίλοις. Ἐγὼ γὰρ εἰς πατρῷον ὑψιστὸν θρόνον Συνεδριάζων, ἐκχεῶ τοῦ Πνεύματος, Λάμψαι ποθοῦσι, τὴν χάριν τὴν ἀφθονον.

Σπίχ. **Δόξα σοι,** ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ορος βεβηκώς, ἀτρεκέστατος Λόγος, Γαληνόμορφον ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν. Ἔργον γὰρ ἐκπεράνας,

εύφρανε φίλους, Πνοή βιαία, καὶ πυρὸς γλωττήμασι, Νείμας τὸ Πνεῦμα Χριστός, ώς ὑπέσχετο.

Κανὼν α' τοῦ Προδρόμου,
Ωδὴ α'

"Ηχος δ'. Τριστάτας κραταυούς

Σπίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὦς ὄρθρος εὐπρεπής, τοῦ ἡλίου προτρέχων, στειρευούσης ὁ βλαστός, κηρύττει ἐμφανῶς, τῆς Παρθένου τὸ κύημα, πάσῃ νῦν τῇ οἰκουμένῃ, ἀναλάμπειν τοῖς πέρασι, φωτισμὸν εὔσεβείας καὶ χάριτος.

Σπίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προφήτης ἀληθῶς, τοῦ Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ Χριστοῦ, βοᾷ σοι τῷ υἱῷ, Ἰωάννη πανεύφημε, Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας, παναγίῳ φερόμενος, τὴν ὁδὸν ἔτοιμάσαι τοῦ κτίσαντος.

Δόξα...

Ῥημάτων Γαβριήλ, Ζαχαρίας ἀκούσας, ἀγγελίας θεϊκῆς, ἐδείχθη ἀπειθής, καὶ σιγὴν κατακρίνεται, λύεται δὲ ἀφνω ταύτης ἡ φωνὴ γὰρ γεγένηται, Ἰωάννης τοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος.

Καὶ νῦν...

Ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλέως, θεοδόχον εὐαγές, κειμήλιον σεπτόν, Θεοτόκε πανάμωμε, φρούρησον σὴν κληρουχίαν, τὴν ἀεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

ῳδὴ γ'. Τῆς ἑορτῆς
Ο Είρμος

Τὴν ἐξ ὑψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς, Χριστέ, ἔως ὃν ἐνδύσησθε ἔφης, καθίσατε ἐν Ιερουσαλήμ, ἐγὼ δὲ ώς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμόν τε καὶ Πατρός ἀποστελῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε. (Δίς)

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Η τοῦ θείου Πνεύματος ἐπιδημήσασα δύναμις, τὴν μερισθεῖσαν πάλαι φωνήν, κακῶς ὅμονησάντων, εἰς μίαν ἀρμονίαν θείας συνῆψε, γνῶσιν συνετίζουσα πιστοὺς τῆς Τριάδος, ἐν ᾧ ἐστερεώθημεν. (Δίς)

Είρμος ἄλλος

"Εόρηξε γαστρὸς ἡτεκνωμένης πέδας, Ὅβριν τε δυσκάθεκτον εὔτεκνου-μένης. Μόνη προσευχὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι Ἀννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον, Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων. (Δίς)

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

"Ἀληπτός ἐστιν ἡ θεαρχικωτάτη. Ρήτρας γὰρ ἐξέφηνε τοὺς ἀγραμμάτους, Ἄλις σοφιστὰς συστομίζοντας λόγω, Καὶ τῆς βαθείας νυκτὸς ἐξαιρουμένους, Λαοὺς ἀπείρους, ἀστραπῇ τοῦ Πνεύματος.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὕν ἐκπορευτὸν ἐξ ἀγεννήτου φάους, Τὸ πανσθενουργόφωτον ἀφθιτὸν σέλας, Οὗ τὴν δι' Ὑἱοῦ πατρικῆς ἐξουσίας, Νῦν ἐμφανίζει συμφυῇ φρυκτωρίαν, Πυρῶδες ἥχος ἐν Σιών τοῖς ἔθνεσιν.

Κανών α', Ωδὴ γ', πῦ Προδρόμου

Ἄχος δ'. Ὁ Ειρμὸς

Ούκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ ἔστιν Ἀγιος, πλὴν σοῦ φιλάνθρωπε.

Σπίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεσποτικὴ μέν, ἐκ Παρθένου τελεῖται ἡ γέννησις, ἀλλ' οἰκέτου προσφιλοῦς, ἐκ γηραλέας καὶ στείρας μητρός· εἰκότως προτρέχει γάρ, θαῦμα τοῦ θαύματος.

Δόξα...

Ρυσσὴ καὶ στεῖρα, τὴν Παρθένον μητέρα ἀσπάζεται, ἐπιγνοῦσα ἀψευδῶς, τῷ ταύτης τόκῳ ὡς λέλυται, δεσμὰ τῆς στειρώσεως, θείῳ βουλήματι.

Καὶ νῦν..

Ἀπειρογάμως, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γάρ ἔστιν Ἀχραντε, πλὴν σου βοήθεια.

Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἦν Ἐκφώνησις

‘Οπ σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Κοντάκιον

Ἄχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον

Η πρὶν στεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς προφητείας· ὅνπερ γάρ, προανεκήρυξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον δή, ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης Κήρυξ δόμοῦ καὶ Πρόδρομος.

‘Ο Οἶκος

Εύφημήσωμεν νῦν τὸν τοῦ Κυρίου Πρόδρομον, ὃν περ τῷ ἰεροῖ ἡ Ἐλισάβετ ἔτεκεν, ἐκ μήτρας ἀκάρπου, ἀλλ' οὐχὶ ἀσπόρου· Χριστὸς γὰρ μόνος χώραν διώδευσεν ἀδιόδευτον, ἀσπόρον, τὸν Ἰωάννην στεῖρα ἐγέννησεν, ὅνευ δὲ ἀνδρὸς τοῦτον οὐκ ἔτεκε, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐπισκιάσει Πατρὸς καὶ Πνεύματος θείου, Παρθένος ἔτεκεν ἀγνή, ἀλλὰ τοῦ ἐκ Παρθένου ἀνεδείχθη ὁ ἐκ στείρας, Προφήτης Κήρυξ δόμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Κάθισμα

Ἄχος δ'. Κατεπλάγη

‘Ωσπερ ἥλιος φαιδρός, τῆς Ἐλισάβετ ἐκ γαστρός, ἐξανέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ υἱός, καὶ τοῦ Πατρὸς διαλύει τὴν ἀφωνίαν, καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς, ἐν παροησίᾳ πολλῇ· Εύθύνατε βοᾶ, τὰς τοῦ Κυρίου ὄδούς· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐλεύσεται καὶ σώσει, τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐπιστρέφοντας, ὃν προκηρύξας ὁ Ἰωάννης, ἵκετευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν.. Τῆς ἑορτῆς

Κάθισμα, τοῦ Ἅγίου Πνεύματος.

Ἄχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα νῦν κατελθόν, ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους εἴδει πυρός, τοῦ θάμβους ἐπλήρωσε, τῶν ἐθνῶν τὰ συστήματα· ἐν γὰρ γλώσσαις λαλούντων, πυρίναις φιλάνθρωπε, τὴν ἴδιαν ἔκαστος, διάλεξιν ἥκουον· ὅθεν καὶ τὸ θαῦμα, τοῖς ἀπίστοις ὡς μέθη, πιστοῖς δὲ σωτήριον, ἀληθῶς ἐγνωρίζετο· διὰ τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν

πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Κάθισμα Ὡχος πλ. δ'
Τὸ προσταχθὲν

Οι τοῦ Σωτῆρος ἐρασταὶ χαρᾶς ἐπλήσθησαν, καὶ θάρσος ἔλαβον, οἱ πρώην δειλιῶντες, ὡς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον σήμερον ἔξ ὕψους, κατῆλθεν ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν Μαθητῶν, καὶ ἄλλος ἄλλα ἐλάλει πρὸς τοὺς λαούς, γλῶσσαι γὰρ διεσπάρησαν· Όρώμεναι ὡσεὶ πυρός, καὶ τούτους οὐ κατέφλεξαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐδρόσισαν.

Δόξα... Καὶ νῦν.. (τὸ ὡς ἀνω)

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῇς Παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτὸὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сοὶ, Κύριε.

Сὺ γὰρ εὶς ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενέθλιῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ὡχος πλ. δ'

Οτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὅψιστος, ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε, καὶ συμφώνως διξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Ο Οἶκος

Ταχεῖαν καὶ σταθηρὰν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν, μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψει, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλὰ ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον, Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ, ὡς περ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἔνωσον σαύτὸν οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιον σου Πνεῦμα.

Συναξάριον

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὸ Γενέθλιον ἐορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Σπίχοι

Ζαχαρία, χόρευε σὺν τῇ συζύγῳ Οὐ πολλὰ μὲν τίκτοντες, ἐν δὲ καὶ μέγα.

Πρόδρομον ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα γείνατο μήτηρ.

Τυπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Δευτέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, αὐτὸ τὸ πανάγιον, καὶ ζωοποιόν, καὶ παντοδύναμον ἐορτάζομεν Πνεῦμα, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Θεόν, τὸ δύτιμον, καὶ δυοούσιον, καὶ δυόδοξον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενέθλιῳ.

Σπίχοι.

Πᾶσα πνοή, δόξαζε Πνεῦμα
Κυρίου,

Δι’ οὗ πονηρῶν πνευμάτων
φρούδα θράση.

Τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἀγίου
Πνεύματος, πρεσβείαις τῶν Ἀπο-
στόλων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέη-
σον ἡμᾶς, Ἄμην.

Καταβασίαι Πεντηκοστῆς

Ἰμβικαί, σύντομοι.

Ωδὴ α΄. Ἰαμβική. Ἡχος δ΄.

Θείω καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσ-
σος γνόφω. Ἐρόητόρευσε τὸν
θεόγραφον νόμον Ἰλὺν γὰρ
ἐκτινάξας ὅμματος νόου, Ὁρᾶς τὸν
ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος
Γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς
ἄσμασιν.
Ωδὴ γ΄.

Ἐρόηξε γαστρὸς ἡτεκνωμένης
πέδας, Ὅγριν τε δυσκάθεκτον
εὔτεκνουμένης, Μόνη προσευχὴ
τῆς Προφήτιδος πάλαι Ἀννης, φε-
ρούσης πνεῦμα συντετριμμένον,
Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν
γνώσεων.

Ωδὴ δ΄.

Ἄναξ ἀνάκτων, οἶος ἐξ οἴου
μόνος. Λόγος προελθών, Πατρὸς ἐξ
ἀναιτίου. Ἰσοσθενές σου Πνεῦμα
τοῖς Ἀποστόλοις, Νημερὲς
ἐξέπεμψας ώς εὐεργέτης, Ἄδουσι,
Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.

Ωδὴ ε΄.

Ἄυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακη-
μάτων, Πυρίπνουον δέξασθε
Πνεύμα-τος δρόσον, Ὅτεκνα φω-
τόμορφα τῆς Ἐκκλησίας, Νῦν ἐκ
Σιών γὰρ ἐξελήλυθε νόμος, Ἡ

γλωσσοπυρσό-μορφος, Πνεύματος
χάρις.

Ωδὴ στ΄.

Ιλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σω-
τηρία, Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς
Παρθένου, Ἰν, ώς Προφήτην θηρὸς
ἐκ θαλαττίου, Στέρνων Ἰωνᾶν, τῆς
φθορᾶς διαρπάσης, Ὄλον τὸν
Ἄδαμ, παγγενῆ πεπτωκότα.

Ωδὴ ζ.

Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων
μέλος, Σέβειν τὸ χρυσότευκτον
ἄψυχον βρέτας. Ἡ τοῦ Παρα-
κλήτου δὲ φωσφόρος χάρις, Σεβα-
σμιάζει τοῦ βοῶν, Τριάς μόνη, Ἰσο-
σθενής, ἀναρχος, εὐλογητὸς εἰ.

Ωδὴ η΄. Σπίχα. Ινοῦμεν, εὐλο-
γοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Λύει τὰ δεσμὰ καὶ δροσίζει τὴν
φλόγα, Ὁ τρισσοφεγγὴς τῆς θεαρ-
χίας τύπος, Υμνοῦσι Παῖδες, εὐλο-
γεῖ δὲ τὸν μόνον, Σωτῆρα καὶ πα-
ντουργόν, ώς εὐεργέτην, Ἡ δη-
μιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις πμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ωδὴ θ΄. Ἡχος Βαρύς. Ο Είρμος

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρᾳ κυο-
φορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ
σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀπείραν-
δρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ
ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου
πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνο-
μεν. (**Δις**)

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα
σοι.

Ἐπιπαφλάζοντος πάλαι
πυρίνου ἄρματος, ὁ ζηλωτὴς καὶ
πυρίπνους χαίρων ὀχούμενος, τὴν
νῦν ἐκλάμψασαν ἐπίπνοιαν

ἐδήλου, ἐξ ὑψους Ἀποστόλοις, ὑφ' ἧς καταλαμφθέντες, τὴν Τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Nόμου τῶν φύσεων δίχα ξένον ἡκούετο, τῶν Μαθητῶν τῆς μιᾶς γὰρ φωνῆς ἀπηχουμένης, Πνεύματος χάριτι, ποικίλως, ἐνηχοῦντο, λαοί, φυλαὶ καὶ γλώσσαι, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, τῆς Τριάδος γνῶσιν μυούμενοι.

Είρμὸς ἄλλος Ἡχος δ'

Xαίροις Ἀνασσα, μητροπάροθενον κλέος. Ἀπαν γὰρ εὐδίνητον εὔλαλον στόμα, Ρητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως. Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἀπας σου τὸν τόκον Νοεῖν, ὅθεν σὲ συμφώνως δοξάζομεν.

(Δίς)

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Απόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἔξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεύμα ἐδίδου.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Υδειν ἔοικε τὴν φυσίζων Κόρην. Μόνη γὰρ ἐν δίνησι κεκρύφει Λόγον Νοσοῦσαν ἀλθένοντα τὴν βροτῶν φύσιν. “Ος δεξιοῖς κλισμοῖσι νῦν ἰδρυμένος Πατρός, πέπομφε τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Απόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἔξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεύμα ἐδίδου.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Οσοις ἔπνευσεν ἡ θεόρρυτος χάρις, Λάμποντες, ἀστράπτοντες, ἥλαιοιω-μένοι, Ὁθνείαν ἀλοίωσιν εύπρεπε-στάτην Ἰσοσθενοῦσαν τὴν ἄτμητον εἰδότες, Σοφὴν τρίφεγγον ούσιαν δοξάζομεν.

**Κανάν α', Ωδὴ θ', τοῦ Προδρόμου
Ἡχος δ'**

«Λόγου Θεοῦ ἄφραστον

Σπίχ. **Β**απτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιδοὺ φωνὴ πρόδρομος ταῖς στειρευούσαις, καὶ ἐρήμοις πάρεστι καρδίαις μέλπουσα. Όδὸν Χριστοῦ νυνὶ ἔτοιμάσατε, ὅτι ἐν δόξῃ ἔρχεται, ὡς πειθαρχοῦντες μεγαλύνομεν. (Δις)

Δόξα...

Ως πάλαι ἐν Πνεύματι τῷ παναγίῳ, ἐμφανῶς ἐκήρυξας τὸν Γίὸν Πρόδρομε, ἀμνὸν Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν, τῇ ποίμνῃ σου τῶν πταισμάτων λύσιν αἴτησαι.

Καὶ νῦν... **Θεοτόκον**

Η πάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων, τῷ λαῷ σου δώρησαι τὰ νίκης τρόπαια, τὸν δυσμενῆ τιθεῖσα ὑπόσπονδον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Καταβασία

Ἡχος δ'

Χαίροις Ἀνασσα, μητροπάρθενον κλέος. Ἀπαν γὰρ εὐδίνητον εὔλαλον στόμα, Ρητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως. Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἀπας σου τὸν τόκον Νοεῖν, ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Συναπτή μικρὰ μεθ' ἡνὶ Ἐκφώνησις
 Ὅπ σὲ αἴνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...
 Ἐξαποστειλάριον Ἡχος γ'
 Ο ούρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ προϊὸν
 ἐκ τοῦ Πατρός, καὶ δι' Γίοῦ ἐνδη-
 μῆσαν, τοῖς ἀγραμμάτοις Μαθη-
 ταῖς, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας,
 σῶσον, ἀγίασον πάντας.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου
 Ἡχος β'
 Γυναικες ἀκουστίσθητε

Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον,
 χαροποιὸν Γενέθλιον, τὸ σκυθρω-
 πὸν διαλύει, τῆς τοῦ πατρὸς
 ἀφωνίας, καὶ τῆς τεκούσης στείρω-
 σιν, μηνύει δὲ τὴν μέλλουσαν,
 χαράν καὶ ἀγαλλίασιν· διὸ καὶ
 πᾶσα ἡ κτίσις, αὐτὸ φαιδρῶς
 ἔορτάζει.

Ἡχος γ'
 Ο ούρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Φῶς δὲ Πατήρ, φῶς δὲ Λόγος,
 φῶς καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα, ὅπερ ἐν
 γλώσσαις πυρίναις, τοῖς Ἀπο-
 στόλοις ἐπέμφθη, καὶ δι' αὐτοῦ
 πᾶς δὲ κόσμος φωταγωγεῖται,
 Τριάδα σέβειν ἀγίαν.

AINOI
 Ἡχος β'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύ-
 ριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
 οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς
 ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
 Θεῷ.

Ἀἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγε-
 λοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ
 δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος
 τῷ Θεῷ.

Σπίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς

κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται
 πᾶσι τοῖς δόσιοις αὐτοῦ.

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας
 ἡμῖν ὅδὸν σωτηρίας, καὶ ἐν Ἀπο-
 στόλοις ἔλαμψε, Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ
 χάρις τοῦ Πνεύματός σου, σὺ εἰ
 Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα,
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺ εἰς ὁ Θεὸς
 ἡμῶν.

Σπίχ. Λίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς
 Ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὕμνήσω σε,
 τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κλί-
 νας γόνυ προσκυνήσω σου τὴν
 ἀήττητον δύναμιν, ἐν ἐσπέρᾳ, καὶ
 πρωΐ, καὶ μεσημβρίᾳ, καὶ ἐν παντὶ¹
 καιρῷ εὐλογήσω σε, Κύριε.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυ-
 ναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν
 κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
 αὐτοῦ.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ πι-
 στοὶ τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ
 σώματος ὑποκλίναντες, ἀνυ-
 μοῦμέν σε τὸν ἄναρχον Πατέρα,
 καὶ τὸν συνάναρχον Γίον, καὶ τὸ
 συναῦδιον καὶ πανάγιον Πνεῦμα,
 τὸ φωτίζον, καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν.

Προσόμοια τοῦ μηνάου.

Ἡχος πλ. δ^ν.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλ-
 πιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ
 καὶ κιθάρᾳ.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!
 ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, Προφητῶν
 τε ὑπέρτερος, μητρικῆς στει-
 ρώσεως, διαλύει τὸ ἔγκλημα, ὁ ἐν

πνεύματι, καὶ δυνάμει ἐλθὼν Ἡλιού, ὁδὸν Κυρίου ἔτοιμαζόμενος. Ὡς τῆς ἀφράστου σου, εὔσπλαγχνίας Δέσποτα! δι’ ἣς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

“Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ προκηρύξας Χριστοῦ, πρὸς ἀνθρώπους τὴν κένωσιν, ὑπεράνω δείκνυται, πάντων αὐτοῦ τῇ φωνῇ· Καὶ τῇ τεκούσῃ λύει τὴν στείρωσιν, δυνάμει θείᾳ καὶ Ζαχαρίου φωνήν· ὡς τῶν μεγάλων σου, θαυμασίων Δέσποτα! δι’ ὃν Χριστέ, σῶσον τοὺς τιμῶντάς σου, τὸν μέγαν Πρόδρομον.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον

“Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ὑπεράνω δείκνυται, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, καὶ παρουσίας Χριστοῦ προάγγελος, ὁ προσκιρήσας ἐν τῇ νηδύῃ μητρός. Ὡς τῶν μεγίστων σου, δωρεῶν φιλάνθρωπε! δι’ ὃν Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς παντοδύναμος..

Δόξα... **“Ηχος πλ. β’**

Ἀστήρ ἀστέρων Πρόδρομος, στειρωτικῆς ἐκ νηδύος, ἐπὶ γῆς τίκτεται σήμερον, Ἰωάννης ὁ θεοπόθητος, καὶ Χριστοῦ ἐπιφαίνει τὴν αὐγήν, ἀνατολὴν τὴν ἐξ ὅψους, εἰς εὐθεῖαν πιστοῖς διάβασιν.

Καὶ νῦν...

Τῆς ἑορτῆς. Ἡχος πλ. δ’.

Γλῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν, διὰ τὴν τόλμαν τῆς πυργοποιίας, γλῶσσαι δὲ νῦν ἐσοφίσθησαν, διὰ τὴν δόξαν τῆς θεογνωσίας. Ἐκεῖ κατεδίκασε Θεὸς τοὺς ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι, ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστός τους ἀλιεῖς τῷ Πνεύματι. Τότε κατειργάσθη ἡ ἀφωνία, πρὸς τιμωρίαν ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία, ὁ β' χορός πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

“Ηχος πλ. β.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Υμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γιὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἄγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γιὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἄγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς

τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἔγὼ εἴπακτόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀπολυτίκιον. Ἡχος πλ. δ'

Εὐλογητὸς εῖ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀνπίφωνον Α'

Ἄγιος β'

Σπίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. Ήμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ὁρίμα καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι ὃν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ὁρίματα αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνπίφωνον Β'

Σπίχ. Επακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Κῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Κῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Κῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γίδος καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄντιφωνον Γ'

Σπίχ. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος πλ. δ'

Εὐλογητὸς εῖ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Σπίχ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος πλ. δ'

Εὐλογητὸς εῖ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Σπίχ. Οτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Εὐλογητὸς εῖ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Σπίχ. Ζωὴν ἡτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος πλ. δ'

Εὐλογητὸς εῖ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Εισοδικὸν

Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἀσωμεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου, **Κ**ῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, φάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Τὸ **Ἀπολυτίκιον. Ἡχος πλ. δ'**

Εὐλογητὸς εῖ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς

ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου

Ὕχος δ'

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὔφημησαί σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Γίοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύγγεται.

Κοντάκιον

Ὕχος πλ. δ'

Οτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὅψιστος, ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε, καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Ἄνπλε τοῦ Τρισάγιου

Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα.

(γ)

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν...

Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα.

Δύναμις.

Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε! Ἀλληλούϊα!

Προκείμενον Ὕχος πλ. β'

Сῶσον, Κύριε τὸν λαὸν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Σπίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:8-19.

Ἄδελφοί, ως τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ’ αὐτῶν αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστι. Διὸ λέγει· Ἔγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ’ ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἶνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἔαυτοῖς φαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ὡδαῖς πνευματικαῖς, ἀδοντες καὶ φάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα. (γ) Ὅχος β'.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Σπίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαρέτως

‘Ο Ειρμὸς τῆς θ’ ὡδῆς

ἢχος δ'

Χαίροις Ἀνασσα, μητροπάρθε-
νον κλέος. Ἀπαν γὰρ εὐδίνητον
εὔλαλον στόμα, Ρητρεῦον, οὐ
σθένει σε μέλπειν ἀξίως. Ἰλιγγιᾶ
δὲ νοῦς ἄπας σου τὸν τόκον Νοεῖν,
ὅθεν σὲ συμφώνως δοξάζομεν.

Κοινωνικὸν

Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ
ἀντανέλῃς ἀφ’ ἡμῶν δεόμεθα,
φιλάνθρωπε· ἀλληλούια·

ἢχος β'

Εἰδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὑρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

ἢχος β'

Ἄμήν ἀμήν ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν ταὴν αἰώ-
νιον.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν
αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ἀν ὑμνήσω-
μεν τήν δόξαν Σου, ὅτι ἡξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυ-
στηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ
ἄγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελε-
τῶντας τὴν δικαιοσύνην σου.
Ἄλληλουΐα.

ἢχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ
αἰῶνος. (*τρίς*).

Ἀπόλυτις

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἐγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

‘Ιεροψάλτη

στὸν I.N. Ἅγιου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.